

nywanie na zlecenie czynności, wchodzących w zakres działania przedsiębiorstwa, bez względu na to, czy wykonywane one są osobiście przez przedsiębiorcę, czy też przez inne osoby w jego imieniu.

Art. 3. Pozwolenia na prowadzenie przedsiębiorstwa udziela wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę).

Art. 4. (1) Władza może wydać pozwolenie jedynie osobie zdolnej do działań prawnych i nie wzbudzającej obaw, że pozwolenia użyje ze szkodą dla interesu publicznego, klientów lub osób trzecich.

(2) Pozwolenie może uzyskać jedynie osoba, posiadająca obywatelstwo polskie, lub osoba prawna krajowa, o ile w skład jej zarządu albo innych wyższych organów kierowniczych lub kontrolnych nie wchodzi cudzoziemcy.

(3) W szczególnych przypadkach władza może dopuszczać wyjątki od warunku, określonego w ust. (2).

Art. 5. (1) Przeniesienie siedziby przedsiębiorstwa do innej miejscowości oraz otwarcie filii przedsiębiorstwa poza miejscowością, w której znajduje się jego siedziba, wymaga zgłoszenia właściwemu wojewodzie (Komisarzowi Rządu na m. st. Warszawę).

(2) Wojewoda (Komisarz Rządu na m. st. Warszawę) może w ciągu 14 dni odmówić zgody na przeniesienie siedziby przedsiębiorstwa lub otwarcie filii, jeżeli ze względu na warunki miejscowe uzna to za potrzebne. Po upływie tego terminu brak odpowiedzi na zgłoszenie uważa się za zgodę władzy.

Art. 6. (1) Pozwolenie będzie cofnięte w razie prawomocnego skazania przedsiębiorcy za zbrodnię, przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu Państwa lub występki z chęci zysku.

(2) Władza może cofnąć pozwolenie również w razie:

- 1) prawomocnego skazania przedsiębiorcy za przestępstwa, popełnione w związku z prowadzeniem przedsiębiorstwa,
- 2) stwierdzenia niedbałego prowadzenia przedsiębiorstwa ze szkodą dla klientów lub osób trzecich, pomimo dwukrotnego pisemnego upomnienia,

- 3) uznania, że dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa zagrażałoby dobru Państwa lub bezpieczeństwu publicznemu.

Art. 7. Minister Spraw Wewnętrznych może w drodze rozporządzeń uzależnić wydawanie pozwoleń od zabezpieczenia majątkowego możliwych roszczeń klientów i osób trzecich do przedsiębiorcy z tytułu prowadzenia przedsiębiorstwa, ustalić warunki pozwoleń oraz wydać szczegółowe przepisy, regulujące prowadzenie przedsiębiorstw, ich likwidację i uprawnienia nadzorcze władz.

Art. 8. (1) Przedsiębiorca lub osoba zatrudniona w przedsiębiorstwie, która narusza przepisy art. 5, przepisy, wydane na podstawie ustawy niniejszej, albo warunki pozwolenia, podlega w drodze administracyjnej karze grzywny do 1.000 zł.

(2) Tej samej karze podlega przedsiębiorca lub kierownik przedsiębiorstwa albo jego filii, który przez nienależyte wykonywanie dozoru lub niedbalstwo dopuszcza do popełnienia przez osobę, zatrudnioną w przedsiębiorstwie, wykroczenia, określonego w ust. (1).

Art. 9. Istniejące przedsiębiorstwa zaprzestaną swej działalności z upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy niniejszej, jeżeli prowadzenie ich nie zostaną uzyskane do tego czasu pozwolenia, przewidziane w art. 1.

Art. 10. (1) Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc wszystkie przepisy w sprawach, uregulowanych ustawą niniejszą.

(2) Ustawa niniejsza nie narusza w niczym przepisów w zakresie emigracji.

Art. 11. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z właściwymi ministrami.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów i Minister
Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

80

U S T A W A

z dnia 18 lutego 1938 r.

o przeliczeniu obligacji byłego Pierwszego Towarzystwa Kolei Dojazdowych w Rosji, emitowanych dla budowy Kolei Święciańskiej.

Art. 1. (1) Nieumorzone 5% obligacje Kolei Święciańskiej, emitowane przez byłe Pierwsze Towarzystwo Kolei Dojazdowych w Rosji w latach 1894 i 1901 — zabezpieczone na ma-

jątku Kolei Święciańskiej ze wszystkimi za-
ległymi a nieprzedawnionymi kuponami — bę-
dą przerachowane w stosunku 15 złotych za
100 rubli.

(2) Przy przerachowaniu stosuje się odpo-
wiednio przepisy § 43 rozporządzenia Prezyden-
ta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o
przerachowaniu zobowiązań prywatnopraw-
nych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr 30, poz. 213).

Art. 2. (1) Obligacje, wymienione w art. 1,
będą spłacone w gotówiznie przez przedsiębior-
stwo „Polskie Koleje Państwowe”.

(2) Minister Skarbu w porozumieniu z Mi-
nistrem Komunikacji ustali w drodze rozporzą-
dzenia sposób i terminy spłaty.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej poru-
cza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Mi-
nistrem Komunikacji.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie
z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

81

U S T A W A

z dnia 18 lutego 1938 r.

**o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudo-
wie miast.**

Art. 1. Po art. 25 rozporządzenia Prezy-
denta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia
1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. z
1936 r. Nr 10, poz. 107) dodaje się nowy arty-
kuł w brzmieniu następującym:

„Art. 25a. Rozporządzenie niniejsze ma
zastosowanie również do gromad, będących sie-
dzibami władz administracji ogólnej, oraz do
uzdrowisk o charakterze użyteczności pu-
blicznej.

Zakres działania organów ustrojowych
miast w sprawach, unormowanych w niniejszym
rozporządzeniu w gromadach przechodzi na ra-

dę gromadzką, w gminach wiejskich jednostko-
wych — na właściwe organa gminne.”

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej poru-
cza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Mi-
nistrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie
z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Stawoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

82

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 16 lutego 1938 r.

**w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. o oznaczeniu okrę-
gów przemysłowych i podmiejskich, w których nie ulegają obowiązkowi parcelacyjnemu obsza-
ry poniżej 60 ha użytków rolnych.**

Na podstawie art. 4 cz. 1 lit. a) ustawy z
dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy
rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr 1, poz. 1) za-
rządza się co następuje:

§ 1. Punkt E § 1 rozporządzenia Rady Mi-
nistrów z dnia 11 lipca 1927 r. o oznaczeniu
okręgów przemysłowych i podmiejskich, w któ-
rych nie ulegają obowiązkowi parcelacyjnemu
obszary poniżej 60 ha użytków rolnych (Dz. U.
R. P. Nr 72, poz. 628) otrzymuje brzmienie na-
stępujące:

„E. W województwie śląskim:

1) w powiecie bielskim:

gminy: Aleksandrowice, Czechowice, Dzie-
dzice, Kamienica, Komorowice, Mazańcowice,
Stare Bielsko i Wapienica,

2) powiat katowicki,

3) w powiecie pszczyńskim:

gminy: Borynia, Bzie Dolne, Bzie Górne,
Bzie Zameckie, Golasowice, Jarząbkowice,
Krzyżowice, Pawłowice, Pielgrzymowice, Pnió-
wek, Szeroka i Warszawice,